

ČESKO-SLOVENSKÝ ZAHRANIČNÝ ODBOJ

Po návrate do Paríža sa M. R. Štefánik stretol s pani de Jouvenel, ktorá mu pomohla v Ríme. Navštevoval jej známy politický salón, kde sa stretávali vplyvné štátnické osobnosti. Tu sa zoznámil s ministrom zahraničia Aristide Briandom a tajomníkom ministerstva zahraničia Philippe Berthelotom. Spoznal viacerých senátorov i poslancov, ale aj šéfa zahraničnej rubriky významného denníka Le Matin. Všetky tieto osobnosti sa Štefánik snažil získať pre plán rozčlenenia Rakúsko-Uhorska a utvorenie samostatného česko-slovenského štátu. Významnú úlohu v tomto úsilí zohrávali okrem M. R. Štefánika i Tomáš Garrigue Masaryk, Josef Dürich a Edvard Beneš. Masaryk verejne vystupoval v zahraničí – Londýne, Zürichu a Ženeve. Na západe totiž panovala predstava o zachovaní monarchie aj po vojne. Štefánik, po stretnutí s Benešom, vďaka svojim vplyvným známostiam dohodol oficiálne rokovania Masaryka s Briandom. Vzájomné rozhovory by sami osebe veľa neznamenal, ale Briand súhlasil s oficiálnym komuniké o tejto návšteve, ktoré uverejnili vo francúzskej tlači. Správa o dohovoroch sa dostala aj do Rakúsko-Uhorska. Po audiencii u Brianda dohodol Štefánik stretnutie predstaviteľov česko-slovenského odboja s predsedom francúzskej snemovne Paulom Deschanelom a neskôr aj s predsedom zahraničného výboru poslaneckej snemovne Georgom Leyguesom. T. G. Masaryk pripravil na univerzite Sorbonna

cyklus prednášok Svět a Slované. Úsilie Štefánika, Masaryka a Beneša sa vzájomne dopĺňalo v prospech spoločnej veci.

Od februára 1916 zvädzala ťažký zápas o budúcnosť Čechov a Slovákov Česká národná rada, neskôr Česko-slovenská národná rada, ktorej predsedom bol T. G. Masaryk a M. R. Štefánik zastupoval slovenskú zložku odboja. V tom období bol Štefánik vyslaný do Talianska, aby zmiernil napätie medzi Srbskom a Talianskom. Súčasťou propagandy boli i letáky zhadzované nad rakúsko-uhorskými pozíciami, vyzývajúce slovanských vojakov k prechodu na taliansku stranu. Poslanie nebolo úspešné kvôli stanovisku talianskej vlády k zachovaniu Rakúsko-Uhorska. Za odvahu pri výzvedných letoch i zhadzovaní letákov, ktoré sám koncipoval, bol M. R. Štefánik vyznamenaný talianskym vojnovým krížom.

Otázka 5:

Ako sa nazýval vrcholný orgán zvädzajúci zápas o budúcnosť Čechov a Slovákov v zahraničí a kedy vznikol ?

Spracovala: Mgr. Anna Čechová

Sídlo Československej národnej rady v Paríži na Rue de Bonaparte